

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Emma. Et romantisk Eventyri fem Sange

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 213. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893711230944/facsimile.pdf> (tilgået 09. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Af Angst de neppe føle sig.
O! red dem! red dem! — men forgiveses
Et Muelighedens hele Magt!
Et Under her til Redning frøves —
Det skeer! I Elskende, gier Angst!

Mens, Amtor lig i Psyches Arme,
Vor Elster marmorstille staaer,
Som livles, uden Aland og Varme,
Et Lys i Emmas Sial opgaaer.
En Rose paa hven Kind bebuder
Det heitidsfulde Sieblif,
Hoeri en Tanke, verdig Guder,
Den Skønnes Kicerlighed undsif —
Et Middel, som, for fint at spindes
I hjernen af en Adams Son,
Vor Elskov eene Funde findes
Af Mensret for det smufte Kion.

„Endnu, min Ven! trods Skæbnens Vrede,“
Saa taler hun, „er alt ei tabt;
„Endnu et Middel er tilrede,
Som Kicerlighed os blid har skabt.
„Fat Mod! din Emma dig skal bære
Tilbage gienuem Steen tryg —
„Min Elskos styrke skal mit Ryg,
„Og let skal denne Byrde være!
„Snart bringer jeg dig sikker hen
Til Muren højt ved Havens Ende;
„Du let dig springer over den —
„Og mine Spor man kan vil kende.“

„Mit Liv! mit Alt! min Lyst! min Brud!“
Er alt, hvad han formaaer at stemme —
Mens, hovedet af sin Elskos flamme,

Let som en Engel hun føet ud
Af Dybøret. Vips! paa hvide Dynge
Hun neden under færdig staaer;
„Min Eginhart mig ei kan tynge!“
Og rast aftenet hun med ham gaar —
Og under elste Byrde glenmer
Dens Virkning i hvort Fælent Lem;
Og fine Suk udmattet hemmer,
At han skal ikke høre dem.

Mon Sang afbilder denne Scene?
Nei, stands! og her ei meer! men see!
Thi den fortryllede Camene
Kan intet andet her end — see.

Med doppelt Reenhed Steen skinner
Ved Lunas doppelt klare Smil;
Den lyse Himmelbue glimrer
Med usædvanlig Ether-Yld;
Meer stridende hvor Stierne blinser;
Og mellem idelige Lyn
Den eene Sol den anden vinkler,
At see paa dette skønne Syn.

Snaat Hærligheds Heltinde bringer
Sin Ven til Havens Ende hen;
Han over Muren frøst sig svinger,
Og glad hun flyver hjem igien.